

Svetski časopis Hrišćanske adventističke crkve

1. tromesečje 2013.

Adventistički svet

Pregled

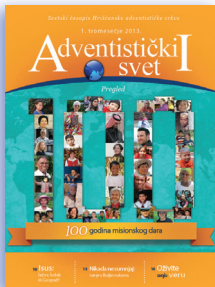
100 godina misionskog dara

10 Isus:
lažov, ludak
ili Gospod?

12 Nikada ne sumnjaj:
sve je u Božjim rukama

15 Oživite
svoju veru

Pregled, 1. tromesečje 2013.

**PRIČA SA
NASLOVNE STRANE
100 godina
misionarskog dara**
Džina Valen 6
Stvaranje drugačijeg sveta.

OSNOVNA VEROVANJA

Isus: lažov, ludak ili Gospod?
Oleg Kostjuk 10
U središtu naše vere nalazi se Neko potpuno jedinstven.

POGLED U SVET

**Nikada ne sumnjaj:
sve je u Božjim rukama**
Ted Vilson 12
Lako je ići napred kada verujemo Onome koji nas vodi.

BIBLIJSKO PROUČAVANJE

Oživite svoju veru 15
Mark A. Finli

REČ UREDNIKA

Ispoljavanje osećanja 3

VESTI IZ SVETA

Činjenice i događaji 3

BIBLIJSKA PITANJA

Tetovaže 5

„Evo ću doći brzo..“

Naša misija je da uzdignemo Isusa Hrista, ujedinjujući sve adventiste u verovanjima, misiji, životu i nadi.

Izdavač

Adventistički svet, međunarodni časopis Adventističke crkve. Izdavač je Generalna konferencija, Severna azijsko-pacifička divizija.

Izvršni izdavač i glavni i odgovorni urednik

Bil Not

Pomoćnik urednika

Klod Ričli

Međunarodni menadžer za izdavaštvo

Čun Pjung Duk

Izdavački odbor:

Ted N. Vilson, predsednik; Bendžamin D. Šoun, potpredsednik, Bil Not, sekretar; Lisa Berdсли; Daniel R. Džekson; Robert Lemon; Džefri Mbvana; G. T. Ng; Dejzi Orion; Huan Prestol; Majkl Rajan; Ela Simons; Mark Tomas; Karnik Dukmecijan, pravni savetnik

Koordinacioni odbor Adventističkog sveta:

Li Jirong, predsedavajući; Akeri Suzuki; Kenet Ozborn; Guimo Sung; Čun Pjong Duk; Han Suk Hi

Urednici u Silver Springu, Marilend:

Lael Cezar, Džerald A. Kingbeil (pomoćnici urednika), Sandra Blekmer, Stefan Čavez, Vilona Karimabadi, Mark A. Kelner, Kimberli Lust Maran

Urednici u Seulu, Korea:

Čun Pjung Duk; Čun Jung Kvon; Park Džaj Man

Onlajn urednik

Karlos Medli

Tehnički koordinator

Merl Poire

Urednik u celini

Mark A. Finli

Viši savetnik

E. Edvard Cinke

Finansijski menadžer

Rejčel Dž. Čajld

Pomoćnik za uvodnu reč

Marvin Torp-Baptist

Pomoćnik urednika

Dina Valen

Upravni odbor:

Li Jirong, predsedavajući; Bil Not, sekretar; P. D. Čun; Karnik Dukmecijan; Suk Hi Han; Kenet Ozborn; Huan Prestol; Klod Ričli; Akeri Suzuki

Po službenoj dužnosti:

Robert Lemon, G. T. Ng, Ted N. Vilson

Tehničko uređenje i dizajn:

Džef Dever, Fatima Amin

Konsultanti:

Ted N. Vilson, Robert Lemon, G. T. Ng, Giljermo E. Biadi, Armano Miranda, Pardon K. Mvansa, Majkl L. Rajan, Blazius M. Ruguri, Bendžamin D. Šoun, Ela S. Simons, Alberto C. Gulfan, Erton Koler, Li Jirong, Izrael Leito, Džon Rataraj, Paul S. Racara, Bari Oliver, Bruno Vertalier, Gilbert Vari, Bertil A. Viklander

Autorima:

Rado prihvatamo nezatražene članke. Adresa uredništva je Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600, U.S.A.

Faks uredništva: (301) 680-6638

I-mejl: worldeditor@gc.adventist.org

Veb sajt: www.adventistworld.org

Adventistički svet izlazi mesečno i štampa se istovremeno u Koreji, Brazilu, Indoneziji, Australiji, Nemačkoj, Austriji i Sjedinjenim Državama.

Časopis Adventistički svet - Pregled izlazi tromesečno.

2013, № 1

„Najduže putovanje u hrišćanskom životu je rastojanje koje treba preći od glave do ruku.“

Mi smo, u suštini, ljudi i žene dobrih namera i dobre volje. Naš zavet sa Gospodom Isusom Hristom i Njegovom crkvom poslednjeg vremena svedoči o našoj veri u biblijske istine i iskrenoj želji da živimo Spasiteljevim životom. Ove zavete smo najpre učinili prilikom krštenja, a zatim još mnogo puta zahvaljujući podsticajima Svetog Duha.

Međutim, kako dobre namere postaju dobra dela? Kako se moje verovanje u istinu o Suboti kao sedmom danu pretvara u svakodnevni život obnovljen radošću i odmorom sedmog dana Subote? Kako moje verovanje da Bog čuje sve iskrene molitve postaje svakodnevna navika slavljenja Boga, zahvaljivanja i ponizne molitve?

Odgovor, naravno, glasi praktičan život. Svaki put kada čujemo i poslušamo Hristovu zapovest, naše poverenje u Njega jača, i produbljuje se razumevanje Njegove reči. Prođu meseci – možda i godine – tokom kojih je naš praktičan hrišćanski život nesavršen, neujednačen ili mlak. Nedostaje nam volje da živimo kao što je Isus živeo i da brinemo o drugima kao što je Isus brinuo. Međutim, to ne znači da nepotpuna dela ljubaznosti nemaju značaja, i da Bog ne može da ih upotrebi.

U nebeskom vođenju poslova nijedno delo ljubaznosti ne smatra se uzaludnim. Čaša hladne vode ponuđena u Isusovo ime predstavlja doprinos izgradnji nebeskog carstva, čak i ako smo mogli učiniti više. Deca koju oblačimo, udovice koje hranimo i studenci koje kopamo uvek su nešto stvarno; i ono što činimo potvrđuje da u nama stoji želja „da budemo slični Isusu“ kada su Njegovi najmanji u pitanju.

Kao što ćete pročitati u ovom broju časopisa, u tekstu pod naslovom „100 godina misionorskog dara“, milioni adventista širom sveta već sto godina u živo i vešto ispričanim pričama iz oblasti misionstva pronalaze nadahnuće, motivaciju i vredne projekte koje podržavaju. Dar trinaeste subote – dragocena prilika da se podstakne misioniski rad crkve – koristi se za izgradnju škola, crkava, izdavačkih kuća i bolnica.

Dok čitate ovaj broj časopisa, molite se da vam Bog podari srce koje će težiti da sazna kako će se priče o misioniskom radu završiti, i koje će blagodaću Božjom postati velikodušno.

Bil Not

Posle rasprave Godišnji savet izglasao stav o crkvenom uređenju

Levo: ZVANIČNO ČITANJE: Lauel Kuper, potpredsednik Generalne konferencije, čita izveštaj.

Desno: ČITANJE IZJAVE: Delegati Godišnjeg saveta čitaju izveštaj o crkvenoj organizaciji, procedurama, i rešavanju neslaganja.

Posle tri sata proučavanja i diskusije, svetske vođe Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve glasanjem su odobrili „Izjavu o crkvenom uređenju, procedurama i rešavanju neslaganja u svetlu nedavnih unijskih dešavanja u vezi s rukopoloženjem propovednika“, 16. oktobra 2012. godine za vreme Godišnjeg saveta crkvenih vođa na svetskom nivou održanog u Silver Springu, u Merilendu, u SAD.

Bilo je 264 glasa za i 25 protiv.

Do ovog sastanka je došlo nakon što su tri lokalne unije – Severnonemačka unija u Interevropskoj diviziji, Kolumbijska unija i Pacifička unija u Severnoameričkoj diviziji – nezavisno donele odluku da dozvole rukopoloženje „bez obzira na pol“, što Hrišćanska adventistička crkva na svetskom nivou tokom zasedanja Generalne konferencije dva puta do sada nije podržala.

Izglasana odluka izražava neslaganje s nezavisnim delovanjem unija, pozivajući sve crkve da „dobro razmisle o uticaju i posledicama odluka“ donetim nezavisno od crkvene zajednice, i potvrđuje važnost uloge žena u crkvenom životu i službi. Dokument takođe ukazuje na trenutna proučavanja o teologiji rukopoloženja, čiji se rezultati očekuju 2014. godine, pre sledećeg godišnjeg šezdesetog zasedanja Generalne konferencije. Nisu primenjene, niti nagoveštene, ikakve sankcije u dokumentu. „Ovaj dokument bavi se crkvenom strukturom i procedurama. Tu nije

Nastavak na sledećoj strani ▶

neposredno reč o rukopoloženju. Centralno pitanje odnosi se na crkveno uređenje – kako crkva definiše svoju organizaciju, vođstvo i delovanje“ – rečeno je u izjavi.

„Delovanje koje nije u skladu sa odlukama donetim na zasedanju Generalne konferencije 1990. i 1995. godine ne predstavlja samo izraz razilaženja u mišljenju već i samostalnog donošenja odluka o nečemu što je crkva na svetskom nivou prethodno odlučila“, rečeno je u izjavi. „Izvršni odbor Generalne konferencije smatra takve postupke ozbiljnim greškama.“

U tekstu se dalje navodi: „Svetska crkva ne može da odobri praksu koja se jasno suproti odlukama Generalne konferencije... U skladu s tim, svetska crkva ne priznaje odobravanje ili vršenje rukopoloženja sveštenika bez obzira na pol.“

Međutim, takođe se jasno ističe stav Hrišćanske adventističke crkve o položaju žena: „Izvršni odbor Generalne konferencije naročito potvrđuje važnost uloge žena u crkvenom životu. Njihova nadarenost i posvećenost predstavljaju blagoslov čitavoj crkvenoj zajednici i neophodni su u crkvenom misionom radu.“

Nakon celodnevne diskusije, koju je započeo Ted Vilson, predsednik Generalne konferencije, usledilo je tajno glasanje. Vilson je izrazio nadu da će sve crkvene jedinice u svetu nastaviti „da se usredsređuju na misioni rad crkve, ujedinjeni u Hristu, iako se suočavaju sa određenim razlikama i neslaganjima.“

Tokom dužeg vremena posvećenog komentarima, Daniel Džekson, predsednik Severnoameričke divizije, želeo je da uveri vođe svetske crkve da Divizija podržava misioni rad crkve bez obzira na pitanje crkvenog uređenja o kome se raspravljalo.

„Želimo da bude potpuno jasno da Severnoamerička divizija bez ikakvog oklevanja potvrđuje svoje jedinstvo sa svetskom crkvom,“ rekao je Džekson. „Mi nismo samo deo svetske crkve, mi smo braća i sestre svima koji se ovde nalaze.“

U izjavi za Adventist World dan nakon glasanja, Beri Oliver, predsednik Južnopacifičke divizije, rekao je da se „mnogi u tom području nadaju i mole da će naša crkva uskoro naći način da prizna posebne darove koje Bog daje svim pripadnicima svog naroda. U globalnoj crkvi moramo da radimo zajedno i pronađemo način da izađemo u susret svim gledištima.“

Odri Anderson, izvršni sekretar Transevropske divizije, izjavila je posle glasanja da je njena divizija „pokrenula ovaj proces“: „Mi u našoj diviziji rešeni smo da taj proces podržimo.“

Izveštava Mark A. Kelner, urednik vesti, i Edvin Manuel Garsia, Adventist News Network

Adventistički učenik najbolji u Nikaragvi

Adventistički učenik proglašen je za najboljeg učenika u Nikaragvi nakon što je osvojio prvo mesto na nacionalnom takmičenju iz oblasti matematike i nauke.

Šesnaestogodišnji Naton Leopold Hilton proglašen je od strane Ministra prosvete za učenika s najboljim rezultatima u državi tokom ceremonije na Čikvilstagva stadionu u Managvi

13. septembra 2012. godine. Čast mu je ukazana na osnovu rezultata koje je postigao na nacionalnom testu koji obuhvata matematiku, fiziku, biologiju i hemiju.

Direktor škole Felipe Kordero rekao je da je Leopold, koji pohađa jedanaesti razred, prvi učenik Adventističke škole Vokejšanal u Nikaragvi koji je primio takvo priznanje.

„Uzbuđeni smo zbog Natona i što je ovo priznanje stavilo školu u prvi plan“, rekao je Kordero, dodajući da je osoblje škole vrlo posvećeno ostvarivanju snažnog akademskog i duhovnog rasta mladih.

Škola ima u planu da organizuje program u čast svih studenata koji osvoje dobre rezultate u različitim oblastima, rekao je Kordero.

Trenutno je više od 200 osnovaca i srednjoškolaca upisano u Adventističku školu Vokejšanal u Nikaragvi. Školu vodi Crkvena misija iz Nikaragve, sa sedištem u Managvi. Oko 3000 učenika pohađa 25 adventističkih osnovnih i srednjih škola u toj zemlji.

U Nikaragvi ima oko 62 000 adventista, od ukupno 3,2 miliona stanovnika.

Izveštava Javier Kastrelon

ČAST UKAZANA UČENIKU: Učenik Adventističke škole Vokejšanal u Nikaragvi, Naton Leopold Hilton (u sredini) nagrađen je od strane državnog Ministra prosvete na ceremoniji na Čikvilstagva stadionu u Managvi 13. septembra 2012. godine, za osvojeno prvo mesto na nacionalnom akademskom takmičenju.

Tetovaže

*Da li Biblija
išta govori o
tetovažama?*

Ne govori mnogo. U različitim kulturama širom sveta tetoviranje je vekovima bilo uobičajena praksa. Tako se ovo pitanje odnosi na drevnu praksu koja je i danas deo ljudskog iskustva u mnogim delovima sveta. Tetovaže predstavljaju simbole ili umetnička dela na ljudskom telu koja nastaju nanošenjem mastila ili boje ispod kože pomoću određenih instrumenata. U tom slučaju ljudska koža se koristi kao prirodno platno. Takođe postoji i scar tattooing, pravljenje ožiljaka na koži radi ukrašavanja, pri čemu se koža namerno sprži ili zagrebe da bi se na telu napravili žigovi ili šare.

Prvo ću govoriti o ulozi tetoviranja u biblijsko vreme, zatim ću navesti određeni biblijski tekst i na kraju dati komentare u vezi sa ovim pitanjem.

1. Tetoviranje u biblijsko vreme i danas: U biblijsko vreme tetovaže su ukazivale na društveni status; npr. rob bi imao na sebi istetovirano ime svog gospodara ili gospodarevog boga. Imale su i religijsko značenje. Na telu osobe bili bi istetovirani ime ili simbol boga. Stavljane su i radi zaštite, npr. da zaštite osobu od napada zlih sila. Na ove tri upotrebe nailazi se skoro svuda u drevnom svetu, a i mnogim mestima danas. U zapadnom svetu tetovaže su tradicionalno bile povezivane s mornarima, bandama, motociklistima, ali to se promenilo. U slučaju bandi, tetovaže su u osnovi izraz pobune i solidarnosti među članovima bande. Jedna grupa hrišćana u Severnoj Americi, čiji broj sve više raste, koristi tetovaže da izrazi svoju posvećenost Hristu. Tetoviranje više nije ograničeno na određene marginalizovane društvene grupe. Procenjuje se da najmanje 24 posto Amerikanaca ima tetovažu. To se sada smatra činom samoizražavanja, i često se odnosi na važan događaj u životu osobe, ili ima neko drugo simboličko značenje (npr. sila amajlije). Poznate ličnosti iz sveta sporta i filma koje imaju tetovaže učinile su ovu praksu popularnom. Međutim, 25 posto onih koji imaju tetovaže ukloniće ih sa svog tela.

2. Tetovaže u Bibliji: Biblija malo govori o tetovažama. Glavni tekst se nalazi u 3. Mojsijevoj 19,28, što je deo zbirke zakona kojima se zabranjuju paganski običaji u pogledu umrlih. Značenje jevrejske reči qa'aqa (tetovaža) nije izvesno, ali kada je zasnovano na postbiblijskom jevrejskom, tradicionalno se odnosi na tetovažu. To je potvrđeno drugom imenicom ketobet (žig), koja se vezuje za glagol pisati. Ovde je reč o ispisivanju nečega po telu. Fraza je uzeta kao idiomatsko značenje „tetovaža“ („Ne udarajte na se kakvih biljega“). Pomenuta tetovaža se odnosila na pagansko izražavanje žalosti. Ali to nije jasno naznačeno u tekstu. Koliko mi je poznato, drevni rituali žalosti nisu uključivali tetoviranje. Zabrana se možda odnosila na versko tetoviranje.

3. Savet: Prethodno navedeni tekst ne podržava tetoviranje. Nije dat određeni razlog zabrane, osim što 3. Mojsijeva 19 predstavlja poziv na svetost. Cilj zakona je da uputi Božji narod na put svetosti. Svetost se ne izražava samo u duhovnom carstvu već i preko našeg tela, koje je hram Svetoga Duha. Pozvani smo da slavimo Boga svojim telom (1. Korinćanima 6,19). Takođe možemo dodati da ljudska bića, stvorena po Božjem obličju, treba da otkrivaju to obličje svojim telom i načinom kako se ophode prema njemu. Sklonost da se telo unakazi i istetovira može se smatrati namerom da se ošteti Božje delo stvaranja. Ne treba da zaboravimo da telo nije nešto što posedujemo, već ono što smo. Ono je Božji dar, i pripada Bogu. Stoga bi za hrišćane bilo bolje da se uzdrže od tetoviranja.

Dozvolite mi da završim rečima opomene: Ne treba da osuđujemo one koji su iz nekih razloga odlučili da se tetoviraju. Naše crkve treba da budu otvorene, voljne i spremne da požele dobrodošlicu svakoj osobi koja želi da slavi Boga s nama. Potrebno nam je hrišćansko razumevanje, ne osuda.

Angel Manuel Rodriguez, sada u penziji, služio je u crkvi nekoliko decenija, između ostalog radio je i kao direktor Biblijskog istraživačkog instituta pri Generalnoj konferenciji.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Džina Valen

100 godina

misionskog dara

Stvaranje drugačijeg sveta

Šta biste vi uradili s više od 2 milijarde američkih dolara? Procenjuje se da su predsednički kandidati u Sjedinjenim Američkim Državama 2012. godine potrošili 2,5 milijarde dolara tokom svoje kampanje.

Ali sa 2 milijarde dolara može da se uradi mnogo više. Adventisti su naučili da s tim novcem može da se izgradi sistem širenja jevanđelja i služenja

milijonima ljudi, zadovoljavajući duhovne, fizičke, mentalne ili društvene potrebe velikog broja pojedinaca i zajednica širom sveta.

Tokom proteklih 100 godina adventisti su dali 2,2 milijarde američkih dolara za misionarski dar, vršeći ogroman uticaj na svet u kome živimo. To je otprilike 13,3 milijarde dolara u današnjim američkim dolarima.

Prvi misionarski projekat

Godine 1885. prvi subotnoškolski misionarski dar sakupljan je u Gornjokolumbijskoj oblasti, području koje pokriva severozapadni deo Sjedinjenih Američkih Država. Dar je bio upotrebljen za slanje misionara u Australiju.

Sledeće godine Generalna konferencija promovisala je prvi subotno

školski misijski projekat – gradnju broda Pitkern u misijske svrhe kako bi se otplovilo na malo ostrvo u Južnom Pacifiku, gde su ostrvljani čekali da budu kršteni i pridruže se Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Posle ovog projekta brod je plovio u i Tongo, ostrva Kuk, Samou, Fidži, i bio korišćen u misijskom radu još nekoliko godina.

Deca su pružila podršku ovom posebnom misijskom projektu s velikim oduševljenjem. Jedan dečak je pomogao majci da pravi kokice na šporetu na drva i zaradi 15 dolara za fond Pitkern – što je 365,85 dolara u današnjoj vrednosti. Radeći zajedno, mladi i stari, sakupili su 12 000 dolara za prvi subotnoškolski misijski projekat.

Novi plan

Posle projekta Pitkern, subotnoškolski darovi i dalje su pristizali. U subotu, 6. januara 1912. godine, članovi Subotne škole bili su upoznati s „novim planom“ putem malog pamfleta od osam stranica, koji će kasnije postati poznat kao Vesti iz sveta, koji je objavilo Odeljenje za Subotnu školu pri Generalnoj konferenciji.

„Naši subotnoškolski darovi bili su tako obilni da smo došli na ideju da imamo poseban cilj za koji ćemo odvajati dar jedne subote u svakom tromesečju“, pisalo je na naslovnoj strani. „Odbor Generalne konferencije odobrio je da poslednja subota svakog tromesečja bude dan kada ćemo davati darove za posebne projekte.“

Tako je započeo poseban program dara trinaeste subote, zajedno s Vestima iz sveta, pomažući da se pažnja crkve usmeri na posebna područja i projekte koji će biti potpomognuti darom trinaeste subote. To je, naravno, bilo pored redovnih darova koji su sakupljani svake subote i slani u misijske svrhe širom sveta.

Vernici su bili ohrabreni da darove prilazu uz molitvu: „Mudrim, radosnim davanjem, uz molitvu, naši darovi mogu da budu umnoženi poput pet hlebova i dve ribe, čime mnoštvo može biti blagosloveno“, davale su podstrek prve Vesti iz sveta. „Molite se

dok dajete. Neka se u svakoj Subotnoj školi toga dana (trinaeste subote) održi niz molitava za gradove Indije.“

Rani projekti

Gradovi u Indiji bili su izabrani da prime prve darove trinaeste subote. Skoro godinu dana je J. L. Šo, „vođa“ Indijske unijske misije, pisao pisma Misijskom odboru: „Na poslednjoj Generalnoj konferenciji molili smo da pošaljete pastora u veliki grad Kalkutu. Odbor je uložio napor da odgovori na ovu molbu, ali kao što vam je poznato, pomoć nam još uvek nije poslata. Mnoge molitve, pisma i molbe su od tada napisane u vezi s radom u Kalkuti, ali pomoć nam još nije stigla. Nadam se, molim se i verujem da će pomoć uskoro biti poslata u Indiju.“ U sledećem pismu Šo je napisao: „Veliki Gospodar žetve sigurno negde ima ljude i sredstva koji će prokčiti put.“

Šoove molitve su uslišene kada je više od 7500 dolara bilo dato za evanđeoski rad u velikim gradovima Indije u vidu prvog dara trinaeste subote, i kada su Džordž Petit i J. M. Komer, zajedno sa svojim porodicama, poslali iz Severnopacifičke unijske oblasti da rade u Indiji. Danas oko 900 rukopoloženih adventističkih pastora radi u skoro 4000 crkava širom Indije.

Drugi posebni projekti 1912. godine za koje su bili namenjeni misijski darovi obuhvatali su novu misijsku stanicu u Selukve rezervatu u Rodeziji (Zimbabve), domove za misionare u Kini, Indiji, Koreji i Africi, školu u Argentini, poznatu pod nazivom River Plejt Akademija, i Pua Trejning školu u Čileu.

Snalaženje

Pišući sekretaru Generalne konferencije V. A. Sajseru, predsednik Južnoameričke unijske konferencije J. V. Vestfal objasnio je strašnu situaciju na River Plejt akademiji: „Snalazimo se kako znamo i ume-mo... U velikoj učionici (kapeli) tri razreda moraju u isto vreme da imaju predavanja jer se učionice na spratu koriste kao spavaonice za učenike. Jedan nastavnik održava nastavu pored stepeništa, dok drugi moraju da se snalaze najbolje što mogu.

Školska oprema je daleko od onoga što nam je potrebno.“

Pomoću posebnog dara trinaeste subote, River Plejt akademija uspe-la je da obnovi i proširi svoja odeljenja. Danas, ovaj univerzitet u Argentini ima više od 2500 učenika svake godine i nudi više od 30 univerzitetskih diploma iz oblasti administracije, prosvete, zdravstva i teologije.

Zdravstvena misija u vreme Velike depresije

Tokom 1930-ih veliki deo sveta doživeo je tešku finansijsku situaciju, koja je postala poznata kao Velika depresija. Nezaposlenost je bila visoka, prihodi mali, a ipak su kutije za subotnoškolski misijski dar bile pune jer su se vernici verno držali plana „60 centi nedeljno“, obezbeđujući sredstva za pomoć milionima ljudi u njihovim potrebama.

Godine 1931. doktor A. Arzo, koji je radio u Sultanabadu, u Pakistanu, ispričao je događaj o jednoj takvoj potrebi, koji je objavljen u Vestima iz sveta: „Pre nekog vremena jedna devojka je došla na pregled. Njeno grlo bilo je u veoma lošem stanju. Dao sam recept njenoj porodici, rekao im da kupe lek a zatim da se vrate u ambulantu. Međutim, oni se nisu vratili. Pretpostavljam da nisu imali dovoljno novca da ga plate, a bilo ih je sramota da ponovo dođu kod mene. Taj lek bi joj pomogao da ozdravi i ne bi bila izvor zaraze za druge... Mnogi bolesni dolaze kod nas na lečenje, ali nemamo neophodnu opremu i sredstva, i primorani smo da vratimo mnoge zato što ne možemo da prekoračimo budžet.“

Članovi Subotne škole prikupili su te godine 2,5 miliona dolara za pružanje pomoći Bliskoistočnoj regiji, Africi, Indiji, Burmi i Srednjoj Americi.

više od
1,200

misijskih projekata
dovršenih u poslednjih
100 godina.

PRIČA SA NASLOVNE STRANE

Pričanje priča

Godine 2012. subotnoškolske Vesti iz sveta proslavile su 100 godina svog postojanja. U proteklom veku to malo izdanje verno je beležilo potrebe širom sveta i nadahnulo mnoge mlade i stare da daju poseban dar trinaeste subote za određene misionske projekte.

Škole, univerziteti, bolnice, klinike, sirotišta, izdavačke kuće, centri za bolji život, crkve, kapele, studentski domovi, evanđeoski centri, biblioteke, medijski centri, kampovi za mlade, materijali za biblijske lekcije na mnogim jezicima nastali su uz pomoć velikodušnosti onih koji su davali poseban dar trinaeste subote.

Ti darovi su pomogli da se pošalju hiljade misionara, pionira Globalne misije, pastora laika, lekara, stomatologa, medicinskih sestara, nastavnika i pastora u službu širom sveta.

Posebni misionski darovi pomogli su da se obezbede materijali za evanđeoski rad, radio i televizijske programe, oprema za emitovanje, satelitsko emitovanje, literaturu, knjige, video i onlajn biblijska

proučavanja. Više od 1200 misionskih projekata širom sveta završeno je uz pomoć velikodušnih darova za misionske projekte, a još mnogo njih će tek biti završeno.

Šarlot Iškianian, koja radi kao urednik Vesti iz sveta od 1993. godine, provodi mnogo vremena u putu sakupljajući priče i pripremajući intervjue koji će biti objavljeni u nekom od narednih brojeva. Dostupna su izdanja za decu, mlade i odrasle. Pored toga Odeljenje za Vesti iz sveta nudi i DVD svakog tromesečja, koji sadrži kratke video prezentacije pogodne za prikazivanje tokom Subotne škole. Ove i druge informacije dostupne su na [www. AdventistMission.org](http://www.AdventistMission.org).

Kretanja u pogledu davanja misionskog dara

Iako je misionski dar u proteklom veku impresivan, jedan aspekt koji se može prevideti jeste odnos misionskog dara i desetka datim u dolarima. Godine 1912. prosečan desetak po članu iznosio je 14,48 dolara. Misionski darovi te godine bili su u proseku 4,47 dolara po

verniku. Godine 1932, za vreme Velike depresije, prosečan desetak po verniku smanjio se na 13,08 dolara, ali se misionski dar povećao na 5,83 dolara po verniku. Do 2010. prosečan desetak po verniku povećao se na 127,20 dolara, ali je misionski dar ostao blizu iznosa iz 1912. godine, prosečno 4,81 dolar po verniku.

Dobra vest je da se 2011. godine misionski dar povećao u odnosu na prethodnu godinu, i u proseku iznosi 5,01 dolar po verniku. Tokom poslednjeg tromesečja u 2011. dat je drugi po visini dar trinaeste subote – ukupno 763.660 dolara koji je bio namenjen pružanju podrške radu među izbeglicama i starosedelačkim narodima u Severnoameričkoj divizionu.

Misionski darovi potrebni danas

„Misionski darovi potrebni danas daleko su veći od onih iz 1912. godine“, kaže Geri Kruz, direktor Adventističke misije pri Generalnoj konferenciji u Silver Springu, Merilend, SAD.

„Danas u svetu ima više ljudi koji nisu adventisti nego pre sto godina“, kaže Kruz. „Hiljade će umreti u sledećih 24 časa a da nikada nisu čuli za Isusa. Oko 300 miliona dece će

*Gore navedene sume predstavljaju dar za misiju na godišnjem nivou i nisu prilagođene inflaciji.

noćas otići gladno na spavanje. Iako je naš misionarski rad uspostavljen, svakako još nije završen.“

Priznajući da je misionarski dar manji tokom poslednjih nekoliko decenija dok se procenat dat mesnim crkvama povećao tokom vremena, Kruz ne misli da je u pitanju slučaj ili/ili.

„Znam da su potrebna velika novčana sredstva da se vodi uspešna mesna crkva u oblastima kao što je Severna Amerika“, priznaje on. „Mi moramo verno da podržavamo svoju mesnu crkvu, ali ne smemo da zaboravimo ni potrebe naše braće i sestara širom sveta.“

„Da nema misionarskih darova, morali bismo da okončamo mnoge misionarske projekte – zdravstveni, obrazovni, humanitarni i duhovni uticaj na svet. Naše celokupno misionarsko polje obuhvata celu planetu, ne samo jedan njen deo. Stalo nam je do ljudi – bez obzira gde žive, kakva im je boja kože, ili kojim jezikom govore.“

„Misionarski rad daje život Hrišćanskoj adventističkoj crkvi. Ako uklonimo Veliki nalog, postaćemo usredsređeni samo na svoje potrebe i interesovanja. Izgubićemo žar. Zaboravićemo potrebe sveta za koji je Isus umro da bi ga spasao.“

¹ Centar za responsivnu politiku, „2012 Will Be Costless Election Yet, With Outside Spending a Wild Card,“ dostupno online na www.opensecrets.org/news/2012/08/2012-election-will-be-costliest-yet.html.

² Kejsi Drajer, „Curiosity Comes Cheap,“ dostupno online na www.planetary.org/blogs/casey-dreier/20120809-curiosity-comes-cheap.html.

³ Sem Gastin, „Social Windfall,“ dostupno online na <http://business.time.com/2012/02/02/social-windfall-facebook-ipos-billion-dollar-winners/slide/peter-thiel/#peter-thiel>.

⁴ Džejs Vudfin, „Microsoft's Black Hole Sucks \$2.5 Billion for the Year,“ dostupno online na www.neowin.net/news/microsofts-black-hole-sucks-25-billion-dollars-for-the-year.

⁵ Statistike koje je prikupio autor iz Godišnjih statističkih izveštaja (1912-2011) Generalne konferencije adventista sedmoga dana.

⁶ Pretvaranje u sadašnje američke dolare urađeno je 28.8.2012.

⁷ Vidi članak „The Bounty and the Bible“, Adventistički svet, januar 2009, str. 16-19.

⁸ „Prvi misionarski projekat“, Vesti za decu, II tromesečje 2012.

⁹ „Molite se prilikom davanja“, Vesti iz sveta, januar 1912.

¹⁰ Ibid., str. 5.

¹¹ Ibid., str. 6.

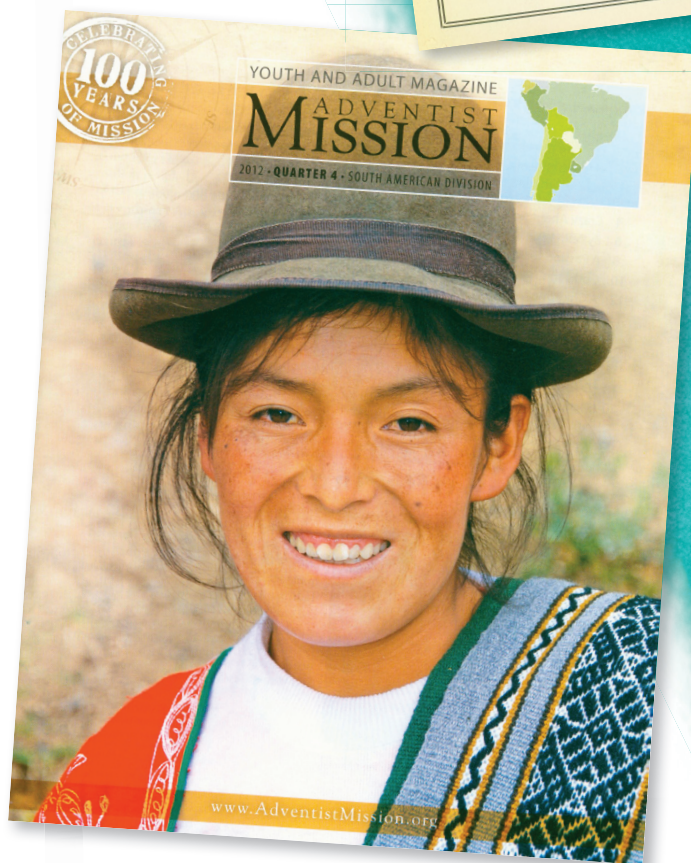
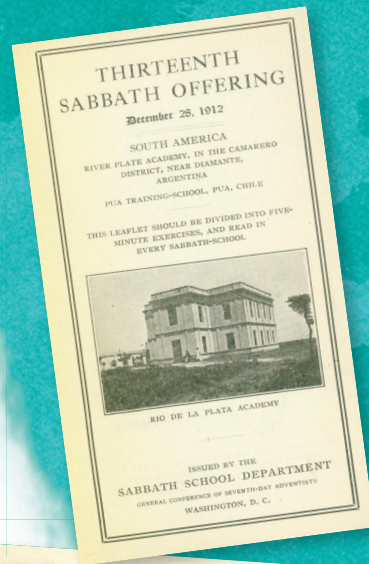
¹² „Statistike svetske crkve“, dostupno online na www.adventiststatistics.org/view_Summary.asp?FieldID=D_SUD.

¹³ Vesti iz sveta, IV tromesečje 1912, str. 4.

¹⁴ Vidi članak „Obrazovanje bez granica“, Adventist World, decembar 2011, str. 18-22.

¹⁵ Vesti iz sveta, IV tromesečje 1931, str. 28-29.

¹⁶ Godišnji statistički izveštaji (1912, 1932, 2010) iz Generalne konferencije.

DŽEPNO IZDANJE: Prve vesti iz sveta od 1912. godine bez problema staju u džep od košulje. Danas su vesti iz sveta pune uzbudljivih priča u formatu časopisa u boji.

Džina Valen je pomoćnik urednika/izdavača časopisa Adventist World. Ona i suprug Kinton radili su kao misionari na Teološkom fakultetu Zaoski u Rusiji (1992-1998), i na Adventističkom međunarodnom institutu za napredne studije na Filipinima (2003-2008). Oni, zajedno sa svojom decom, Danielom i Heder, gaje veliku ljubav prema misionarskom radu.

Isus:

Oleg Kostjuk

lažov, luda

Isus nije postojao. Ovakvo mišljenje je u Sovjetskom Savezu vladalo tokom dvadesetog veka. Državni vrh je tako ozbiljno zastupao ovo mišljenje da su dokazi protiv Isusovog postojanja bili sastavni deo nastave u školama i na univerzitetima.

Danas ovo gledište više nije tako dominantno, pošto ni skeptici, ni kritičari Biblije ne mogu da opovrgnu mnoštvo dokaza u prilog Isusovog postojanja.¹ Međutim, rasprave o tome ko je Isus zaista bio nikada nisu bile intenzivnije nego danas. U protekloj deceniji došlo je do porasta kontroverznih priča o Isusu. U 2003. i 2005. godini objavljen je Da Vinčijev kod Dena Brauna, 2006. godine Izgubljeno Judino jevanđelje, 2007. Izgubljena Isusova grobnica, 2012. Misterija grobnice u kojoj je Isus vaskrsao. Vernici ma nije teško da odbace kao besmislene sve te kontroverzne priče, koje potiču od ljudi bez vere u Boga. Međutim,

ipak je važno da razumemo koliko su ove tvrdnje zapravo neistinite. Dok se većina ljudi i učenjaka slaže da je Isus postojao, mnoge rasprave se vode oko ključnog pitanja ko je On zaista bio.

Isus je Bog

Ključno pitanje za hrišćane glasi da li je Isus zaista bio Bog. Neki smatraju da je bio mudar čovek,² drugi da je apokaliptični prorok,³ treći kažu da je Spasitelj.⁴ I među biblijskim naučnicima ima onih koji tvrde da sama Jevanđelja predstavljaju smetnju tumačenju da je Isus imao božanske osobine. Skeptici ukazuju na činjenicu da u prvim Jevanđeljima (Matejevom, Markovom i Lukinom) Isus nikada nije izričito tvrdio da je Bog. Oni smatraju da je pojam Isusovog božanstva hrišćanska izmišljotina iz

Sin

Sin večni Bog bio je utelovljen u Isusu Hristu. Kroz Njega je sve stvoreno, prikazan je Božji karakter, omogućeno je spasenje ljudskog roda, sudi se svetlu. Večni istinski Bog postao je čovek Isus Hristos. Bio je začat od strane Svetog Duha, rodila Ga je devica Marija. Živeo je i iskusio kušanja kao ljudsko biće, ali je pružio savršeni primer Božje pravde i ljubavi. Čudima je pokazao Božju silu i bio

priznat kao Božji obećani Mesija. Patio je i umro dobrovoljno na krstu za naše grehe umesto nas, vaskrsao je iz mrtvih, i uzneo se da služi u nebeskoj svetinji u našu korist. Ponovo će doći u slavi da konačno izbavi svoj narod i sve obnovi (Jovan 1,1-3.14; Kološanima 1,15-19; Jovan 10,30; 14,9; Rimljanima 6,23; 2. Korinćanima 5,17-19; Jovan 5,22; Luka 1,35; Filibljanima 2,5-11; Jevrejima 2,9-18; 1. Korinćanima 15,3.4; Jevrejima 8,1.2; Jovan 14,1-3).

kasnijeg perioda, koja se može pronaći samo u Jevanđelju po Jovanu (Jovan 8,58; 10,30; 20,28), koje je napisano mnogo kasnije u odnosu na ostala tri Jevanđelja.⁵ Da li su u pravu? Da li je Isusovo božanstvo samo izmišljotina ranih osnivača crkve?

Jevanđelje po Marku smatra se prvim pisanim izveštajem o Isusovom životu. Na samom njegovom početku možemo uočiti jasne tvrdnje da je Isus zapravo Bog. U drugom poglavlju Markovog jevanđelja čitamo da je Isus izlečio oduzetog čoveka. Ovde je zanimljivo zapaziti da Isus nije samo iselio čoveka već mu je i oprostio grehe. Reakcija okupljenih na takvu Isusovu izjavu je neverovatna: „Šta ovaj tako huli na Boga? Ko može opraštati grehe osim jednoga Boga?“ (Marko 2,7). Oni koji su bili

tvrdnjem da je On bio veliki učitelj ljudi. On nam to nije ostavio nedorečenim. Nije ni nameravao.“⁶

Živimo u svetu u kome mudri i učeni ljudi tvrde da Isus nije bio ništa drugo do mudri učitelj kome su tek kasnije Njegovi sledbenici pripisali božanske osobine. Ipak, vidimo da čak i najraniji izveštaji o Isusovom životu jasno i otvoreno ukazuju na Njegovo božanstvo. Ako je Bog (u Isusu) bio spreman da dođe da nas spase, mi ne možemo učiniti ništa drugo do da predamo Njemu sebe, svoje srce i sve što imamo. Njegova žrtva pomirenja kojom je platio naše grehe je naša jedina nada. Njegovo prisustvo ispunjava prazninu u našem srcu koja je nastala kada su Adam i Eva poslušali zmiju. Njegova pobeda biće naša.

k ili Gospod?

svedoci ovog događaja znali su da je opraštanje greha isključivo Božje pravo. Ovde je Isus jasno pokazao svoje božanstvo rečima i delima. U istom poglavlju Isus izjavljuje da je On „Gospodar od Subote“ (Marko 2,28). Ovo je bila veoma hrabra izjava. Sam Bog je poštovao Subotu, tako da je tom tvrdnjom Isus sebe stavljao u istu ravan sa Bogom.

Već u sledećem poglavlju pronalazimo još jedan jasan primer koji pokazuje da je Isus Bog. Književnici su optužili Isusa da isteruje demone pomoću Velzevula, kneza đavolskoga (Marko 3,22). Međutim, Isusov odgovor predstavlja još jednu božansku tvrdnju: „Niko ne može pokušstvo jakoga, ušavši u kuću njegovu, oteti ako najpre jakoga ne sveže: i onda će kuću njegovu opliniti“ (27. stih). Sotona je jak čovek ovoga sveta, ali Isus je jači, i On oslobađa zarobljene iz sotonskog ropstva. Samo Bog ima vlast da sveže sotonu.

Pažljivo čitanje prvih nekoliko poglavlja prvog zabeleženog Jevanđelja ukazuje da 1) Isus ima vlast da oprašta grehe; 2) On je Gospodar Subote; i 3) On ima vlast nad sotonom. Sve te osobine ima samo Bog.

Možda je C. S. Luis to najbolje opisao u svojoj knjizi *Hrišćanstvo* (Mere Christianity): „Ovde pokušavam da izbegnem najveću glupost koju neko može da kaže kada govori o Njemu: 'Spreman sam da prihvatim Isusa kao velikog moralnog učitelja, ali ne prihvatam Njegovo tvrđenje da je Bog.' Tako nešto ne bismo smeli da kažemo. Čovek koji bi bio samo čovek i rekao stvari koje je Isus rekao, ne bi bio veliki moralni učitelj. On bi bio ili ludak – na istom nivou kao i onaj koji tvrdi za sebe da je tvrdo kuvano jaje – ili đavo iz pakla. Morate da se odlučite. Taj čovek ili je bio i jeste Sin Božji, ili je ludak, a možda i nešto gore. Možete da ga zatvorite kao ludaka, možete da ga pljujete i da ga ubijete kao demona, ili možete da padnete pred Njegove noge i nazovete ga Gospodom i Bogom. Ali nemojte nastupati s takvim nadmenim i besmislenim

¹ Postoji bar osam neoborivih činjenica o Isusu: 1) Isusa je krstio Jovan Krstitelj; 2) Isus je bio Galilejac koji je propovedao i lečio; 3) Isus je pozvao svoje učenike da Ga slede i spominjao je da ih ima 12; 4) Isus je svoju zemaljsku službu vršio u Izraelu; 5) Isus se upustio u raspravu o Hramu; 6) Isusa je rimska vlast razapela izvan Jerusalima; 7) posle Isusove smrti Njegovi učenici su nastavili rad kao prepoznatljivi pokret; 8) neki Jevreji su progonili pojedine članove tog novog pokreta (Galatima 1,13.22; Filibljanima 3,6), i čini se da je to progonstvo trajalo skoro do kraja Pavlovog života i rada (2. Korinćanima 11,24; Galatima 5,11; 6,12; Matej 23,34; 10,17). Vidi E. P. Sanders, *Jesus and Judaism* (Minneapolis: Fortress Press, 1985), str. 11.

² Skolari koji zastupaju ovo gledište su Džon Dominik Krosan, Robert Fank, Barton Mek i Stiven J. Peterson.

³ Bart Erman, Paula Fredriksen, Gerd Ludeman, Džon P. Majer i E. P. Sanders podržavaju tu teoriju.

⁴ Neki predstavnici teorije o Isusu Spasitelju su Luk Timoti Džonson, Robert H. Stajn i N. T. Rajt.

⁵ Bart D. Erman, *Jesus Interrupted: Revealing the Hidden Contradictions in the Bible (and Why We Don't Know About Them)* (New York: Harper Collins, 2009), str. 249.

⁶ C. S. Luis, *Mere Christianity* (New York: Macmillan, 1952), str. 40, 41.

Oleg Kostjuk, poreklom iz Ukrajine, pisac je i domaćin nedeljnog programa Kroskonekšn, koji se bavi Jevanđeljima Novog zaveta, a može se pratiti na Kanalu nade. Živi sa suprugom Julijom u Kolumbiji, Merilend, SAD. Možete ga gledati svakog utorka na hopetv.org/crossconnection.

Ovaj članak je nastao na osnovu propovedi održane tokom Godišnjeg saveta, u subotu 13. oktobra 2012, i prenosi prvi deo vesti. Drugi članak, u „Adventističkom svetu“ za februar 2013, upotpuniće tu vest. Zadržani su elementi govornog stila. - Izdavači

Četnaesto poglavlje Matejevog jevanđelja predstavlja silnu i praktičnu poruku datu u kontekstu neverovatnog iskustva koje su doživeli Isus, Njegovi učenici i Njegova crkva. Ovaj tekst takođe ima snažnu poruku i za nas danas.

Nakon što je primio vest o smrti svog rođaka i preteče u službi, Jovana Krstitelja, Isusu je bilo potrebno da neko vreme provede sam. U Mateju 14,13 čitamo: „I čuvši Isus, otide odande u lađi u pusto mesto nasamo. A kad to čuše ljudi, idoše za njim pešice iz gradova.“

Čak i usred svoje lične tuge zbog Jovanove smrti, Isusovo srce bilo je okrenuto ka onima koji su bili u potrebi. Njegova misija je stalno bila pred Njim, kao što, čak i u najtežim trenucima, ona mora biti pred nama. Tugovati i raditi sa Isusom za ljude u gradovima mora biti naša velika težnja.

Pogledajmo dva važna međusobno povezana Isusova dela službe u Mateju 14. Oni se u velikoj meri odnose na naše iskustvo kao Njegove crkve ostatka, spremne za objavljivanje glasne vike:

1. Naša potreba za punim razumevanjem zdravstvenog misionorskog rada i zdravstvene reforme kao sastavnog dela misije u gradovima.

2. Naša velika potreba za nesebičnim jedinstvom u Hristu dok objavljujemo tri anđeoske vesti.

Isusov način rada je uspešan

Isus je želeo da se skloni na neko mirno mesto od stalnih zahteva ljudi koji su želeli da budu u Njegovom prisustvu i slušaju reči istine. Kada želimo da služimo drugima kao što je

Ted Vilson

Nikada ne sumnjaj: sve je u Božjim rukama

Deo 1

to Isus radio, važno je da dozvolimo Svetom Duhu da obnovi i osnaži našu dušu za službu drugima.

Međutim, kada je Isus želeo da se povuče na neko mirno mesto, nedostajao je mnoštvu i oni su se pitali gde je. Neki su primetili u kom pravcu je pošao, pa su Ga pratili idući kopnom i čamcima preko vode. Hiljade ljudi iz gradova okupilo se da Ga vidi. U knjizi *U potrazi za boljim životom* Elen Vajt piše o tome kako

se Isus približio tim ljudima: „Samo Hristov metod doneće pravi uspeh u približavanju ljudima. Spasitelj se pridružio ljudima kao Onaj koji im želi dobro. On je pokazao svoje saosećanje prema ljudima, služio u njihovim potrebama i pridobio njihovo poverenje. Tada ih je pozvao: „Hajdete za mnom.“ Potrebno je da se ličnim naporima približimo ljudima. Kada bi manje vremena bilo posvećeno propovedanju, a više ličnoj

službi, ostvaren bi bio veći uspeh“ (143. str).

Kako je Hristos vršio tu sveobuhvatnu zdravstvenu službu? Elen Vajt kaže da „premda Mu je mnoštvo oduzelo odmor, Isus nije bio nestrpljiv. On je video veću potrebu, koja je zahtevala Njegovu pažnju, dok je posmatrao narod kako stalno pristiže“ (Čežnja vekova, 364. str).

Koliko smo saosećajni i brižni u trenutku kada svoje slobodno vreme

treba s ljubavlju da posvetimo brizi za druge? Naša služba treba da bude poput Hristove.

Sveobuhvatna zdravstvena služba

Imao sam tu prednost da prvi put posetim Izrael tokom Treće međunarodne biblijske konferencije koju je organizovao Biblijski istraživački institut.

Neko vreme u toku konferencije boravili smo na Galilejskom jezeru, nedaleko od mesta gde se događaj iz Mateja 14 možda odigrao. Bilo je uzbudljivo zamišljati kako je Isus na tim padinama odgovarao na potrebe ljudi. Njegovo srce je čeznulo da pomogne mnoštvu kome je bilo potrebno duhovno i fizičko isceljenje. Pred njima je započeo sveobuhvatnu zdravstvenu službu u kojoj smo i mi pozvani da uzmemo učešća, pošto je ona neodvojivi deo trostruke anđeoske vesti.

U 3. Jovanovoj 2. stihu čitamo: „Ljubazni! Molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojim duši dobro.“ Kao adventisti, verujemo da treba da služimo drugima na sveobuhvatan način kao potpune ličnosti. Bog, naš Stvoritelj, želi da budemo oživljeni, obnovljeni, i puni fizičkog, mentalnog, društvenog i duhovnog zdravlja.

Slediti Hristov primer

Naš divni Spasitelj želi da napredujemo kroz odnos s Njim i našu službu drugima. Dok je bio na Zemlji, „prohodaše Isus po svim gradovima i selima učeći po zbornicama njihovim i propovedajući jevanđelje o carstvu, i isceljujući svaku bolest i svaku nemoć po ljudima“ (Matej 9,35).

Ovakva Isusova služba trebalo bi da bude odgovornost svakog adventiste. U svakom gradu adventisti treba da služe ljudima, ne samo u crkvama, već iz uticajnih centara kao što su bolnice, vegetarijanski restorani, biblioteke, savetovališta, servisni centri. Zdravstvena predavanja, rad s literaturom, rad malih grupa, rad od vrata do vrata, evanđeoski rad putem medija i društveni rad koji sledi Isusove metode imaće uspeha. Lična proučavanja Biblije i proučavanja u

malim grupama, javne evangelizacije, sveobuhvatna zdravstvena služba, i mnoštvo drugih kreativnih načina misionorskog rada, koji dalje treba da se razvijaju delovanjem Svetog Duha, trebalo bi da budu odlika našeg rada u gradovima.

Ovaj rad zahteva uključenost laika i organizovanih crkvenih službi, kao što su Adventističke službe društvu, ADRA, Adventistički svetski radio, Kanal nade, adventističke knjižare, i druge.

Raditi ujedinjeno

U ovom važnom poslu približavanja ljudima u velikim gradovima, Bog nas poziva da pojačamo rad uravnotežene sveobuhvatne zdravstvene službe i

da se okrepe, gde bi se u jednostavnim centrima posvećenim zdravom načinu života moglo voditi računa o gostima koji žele da nauče nešto o novom stilu života, gde bi se mladi mogli obući za evanđeoski rad u gradovima.

Potrebno je pomno planiranje nadahnuto Svetim Duhom od strane administrativnih službenika, pastora, zdravstvenih radnika za svaki grad širom sveta, koje će stvoriti neku vrstu „košnice“ od sveobuhvatnih evanđeoskih, zdravstvenih i društvenih aktivnosti, kako je Elen Vajt to opisala oko 1906. godine u San Francisku (vidi „Buzzing About the Beehive,“ na www.adventistreview.org/issue.php?issue=2011-1511&page=18).

ujedinimo napore svojih crkvenih organizacija i službi. Elen Vajt je zapisala: „Svaki propovednik jevanđelja treba da bude spreman da radi praktičan zdravstveni misioniski rad. Zdravstveni misioniski rad treba da bude tesno povezan sa evanđeoskom službom kao što je ruka povezana s telom... U velikim gradovima zdravstveni misioniski rad mora da ide ruku podruku sa evanđeoskim radom. To će otvoriti vrata istini“ (*Manuscript* 117, 1901).

Elen Vajt nas savetuje da organizujemo male centre ili ustanove u prirodi izvan gradova, gde bi oni koji rade u gradovima mogli da žive ili

Približavanje ljudima u velikim gradovima

Ovo je način rada koji treba da se primeni u Njujorku, pošto je u planu veliki evanđeoski misioniski projekat u 2013. godini. Vođe i evanđeoski radnici iz Generalne konferencije i širom sveta, zajedno s lokalnim pastorima, zdravstvenim radnicima i pastorima laicima učestvovali su u otprilike 350 evanđeoskih sastanaka u metropolitanskom području Njujorka, Nju Džerzija i Konektikata. Moja supruga Nensi i ja držaćemo jedan od tih evanđeoskih sastanaka u trajanju od tri nedelje na mestu gde sam

započeo svoju službu – u Hrišćanskoj adventističkoj crkvi na Menhetnu (*West 11th Street, Greenwich Village*).

Svemu ovome će prethoditi sveobuhvatna zdravstvena služba kako bismo se približili stanovnicima Njujorka i mnogih drugih gradova u svetu. Molite se za ovaj misijski projekat kako bi silom Svetog Duha ova služba obuhvatila oko 650 najvećih gradova u svetu do 2015. godine.

Pozivam vas, naročito mlade, da se proučavanjem, planovima, molitvama uključite u Božje velike planove za sveobuhvatan evanđeoski rad u gradovima i sveobuhvatnu zdravstvenu službu. Bog vas poziva da budete deo Njegovog mešovitog tima pastora, zdravstvenih radnika, crkvenih radnika i vernika, i da pokažete saosećanje prema onima koji su umorni, utučeni, slomljeni, i telesno i duhovno, i da ih upoznate sa Hristom.

Praktično saosećanje

Sveobuhvatna zdravstvena služba odgovara na ljudske potrebe na praktičan način, ukazujući na Isusovu ljubav, bilo da je to deljenje hleba sa susedom ili ophođenje prema pacijentu sa Hristovom ljubaznošću u nekom od naših zdravstvenih centara.

„Zdravstveni misijski rad otvara vrata sadašnjoj istini“, zapisala je Elen Vajt. „Upravo ovim radom približavamo se srcima ljudi, a oni koji su puni predrasuda omekšavaju i prihvataju istinu“ (*Letter* 110, 1902).

Imaćemo priliku da pokažemo Hristovu ljubav i saosećanje kada lokalnu crkvu učinimo centrom života i zdravlja. Materijali koje spremaju odeljenja za zdravstvenu službu mogu biti upotrebljeni prilikom praktičnog hrišćanskog svedočenja, kao što su upoznavanje suseda s prednostima zdravih životnih navika nadahnutih s neba, preventivnim zdravstvenim merama, i jednostavnim, pristupačnim kućnim zdravstvenim postupcima i intervencijama. „Svaka crkva – društveni zdravstveni centar“ jedan je od najpristupačnijih i najuspešnijih

preventivnih pristupa u zdravstvenoj zaštiti dok „govorimo svetu“ o Božjem savršenom planu o obnavljanju celokupne ličnosti.

Glasna vika

Sveobuhvatna zdravstvena služba treba da odigra snažnu ulogu u glasnoj vici. Naglašavajući važnost ovog rada čitamo: „Zdravstvena reforma je tako blisko povezana s trećom anđeoskom vešću kao ruka s telom; ali ruka ne može da zameni telo. Objava treće anđeoske vesti, Božjih zapovesti i Svedočanstva Isusovog, osnovna je odgovornost u našem radu. Vest treba da se objavi glasno celom svetu“ (*Saveti o životu i ishrani*, 75. str).

Adventisti su jedini koji objavljuju treću anđeosku vest, i koji će objaviti i glasnu viku. Promene moraju da se dese u nama i kroz nas kako bismo obavili posao dat sa neba. Glasna vika će se dogoditi usred oluje progonstva koja će imati uticaja na sve nas.

Zbog povezanosti između zdravstvene reforme i treće anđeoske vesti, potrebno je uraditi nešto u pogledu ličnog zdravlja pre nego što pastori i vernici dobiju silu za objavljivanje treće anđeoske vesti kao glasne vike. „Božji narod... ima posao koji treba sam da obavi, a ne da prepušta Bogu da radi za njega... To je lični rad, niko ga ne može raditi umesto nekog drugog“ (*Isto*, 32. str).

Vođe i vernici, da li oklevamo u snažnom objavljivanju vesti i odlučnom praktičnom životu u kome se vidi veza između biblijske istine i vlastite fizičke dobrobiti? Da li zaista verujemo da je Bog dao jedinstveno videlo adventistima u vezi sa zdravim načinom života i obavezao nas da to „kažemo svetu“?

Naravno, potrebna nam je mudrost, a ne fanatizam, u ličnom predstavljanju zdravstvene poruke. „Zdravstvena reforma, koja se mudro primenjuje, otvoriće vrata istini. Međutim, ako se zdravstvena reforma ne drži mudro, stvoriće predrasude kod ljudi koji ne veruju... ostavljajući utisak da smo fanatici“ (*Izabrana svedočanstva*, 3. knjiga, 285. str). Nastojmo da mudro širimo uticaj ove snažne povezanosti fizičke i duhovne službe – bez fanatizma.

Odgovor na sotonine obmane

Sveobuhvatna zdravstvena služba – praktično predstavljanje Božjih zdravstvenih principa – predstavlja odgovor postmodernizmu, pokretu njujedž, misticizmu i paganskim filozofijama koje su deo sotoninih obmana poslednjeg vremena. Čuvajte se da ne postanete plen „čudne vatre“ mističnog verovanja i običaja u zdravstvenom ili duhovnom životu. Držite se Biblije, Duha proroštva i lične molitve kojom ste povezani s nebom, i Sveti Duh će vam pomoći da prepoznate istinu i izbegnete zablude i fanatizam.

Bog nas poziva na duhovno i fizičko probuđenje i reformaciju. Uzmite učešća u projektu „Oživljeni Njegovom rečju“ čitajući bar jedno poglavlje dnevno iz Biblije (vidi revivedbyhisword.org). Ne treba da budemo zadovoljni samo bogatim nasleđem adventističke zdravstvene službe, već da oživimo posvećenost novim pristupima zdravstvene prakse, unapređenja zdravlja i sveobuhvatne zdravstvene službe.

Pozivam pastore i zdravstvene radnike da se ujedine u sili Svetoga Duha. Zahvalan sam Bogu na divnim dešavanjima u mnogim našim crkvama, zdravstvenim centrima, školama i drugim službama. Upućujem poziv da se na našim fakultetima i koledžima organizuju zdravstveni kursevi za teologe i sve studente. Uvidimo silu jedinstvenog i udruženog pristupa budući da je Isus izvor života i zdravlja.

„Svetu je danas potrebno ono što mu je bilo potrebno pre hiljadu i devet stotina godina – otkrivenje Hrista. Potrebno je veliko delo reforme i samo Hristovom blagodaću može se izvršiti delo telesne, umne i duhovne obnove“ (*The Ministry of Healing* 143. str).

Ted Vilson

je predsednik Hrišćanske adventističke crkve.

Oživite svoju veru

Mark A. Finli

Da li ste ikada imali osećaj da se vaša vera „zaglavila u praznom hodu“? Da nikuda ne idete? Da vam se čini da lenjo stojite u mrtvoj tački? Vi čeznete za dubljim hrišćanskim iskustvom, ali se pitate kako ga je moguće ostvariti. Znae kuda treba da idete, ali ne znate kako da stignete do cilja. Sada ćemo istražiti šta predstavlja osnovu živog duhovnog života. Pripremite se za otkrivanje određenih načela koja će doneti veliku promenu u vašem životu.

1 Pročitajte Psalam 119,25.28.107.154. Koju iskrenu molbu iznosi David u vezi sa probuđenjem?

Božja reč se nalazi u osnovi probuđenja. Isti Sveti Duh koji je nadahnuo biblijske pisce da zabeleže Božju reč, nadahnjuje i nas dok je čitamo. Razmišljanje o Božjoj reči menja život.

2 Pročitajte Psalam 1,2; 119,11.15.16. 81.97. Šta je bio predmet Davidovog razmišljanja?

Hrišćansko razmišljanje usredsređuje se na Božju reč, Božja dela i Božje puteve. U istočnjačkoj meditaciji vlada pokušaj da se „rasteraju“ sve misli ili da se „isprazni“ um. U hrišćanskom duhovnom razmišljanju mi ispunjavamo um Božjom rečju. To ispunjavanje uma načelima pravde, milosti i istine menja naše misli i isteruje ono što je zlo (vidi Filibljanima 4,7.8). Mi se menjamo pod uticajem Božje reči (vidi Rimljanima 12,1.2).

3 Pročitajte Dela 20,32 i Jakov 1,21. Ako nam se čini da naš duhovni život stagnira, šta možemo da postignemo proučavanjem Božje reči?

4 Biblijska proročanstva ukazuju na silno izlivanje sile Svetoga Duha pred Drugi Isusov dolazak. Pročitajte Efescima 5,25-27 i Jovan 17,17. Kako će Bog pripremiti svoju Crkvu za ovo posebno izlivanje sile Svetoga Duha?

Sveti Duh će se obilno izliti pred Hristov drugi dolazak. Zemlja će biti „obasjana“ slavom Božjom. Božji narod će svojim životom otkriti i svojim usnama objaviti milost, pravdu i istinu našega Gospoda. Narod će biti „opran“ i „posvećen“ Njegovom rečju, i spreman da primi pozni dažd Njegovog Duha.

5 Pročitajte 2. Korinćanima 3,18; Priče Solomonove 23,7 i Rimljanima 12,1.2. Zašto razmišljanje o Božjoj reči ima tako snažan uticaj na probuđenje?

Dok proučavamo Božju reč i uz molitvu razmišljamo o njoj, primenjujući istine koje smo otkrili u svom životu, naše misli se menjaju. Mi se menjamo u Njegovo obličje. Gledanjem u Hrista, postajemo slični Njemu.

Elen Vajt je zapisala: „Zakon naše intelektualne i duhovne prirode jeste da se menjamo posmatranjem. Um se postepeno usklađuje s temama kojima se bavi. Mi se izjednačujemo sa onim što smo navikli da volimo i poštujemo. Čovek se nikada neće uzdići iznad svoga merila čistote, dobrote i istine“ (*Velika borba*, 555. str).

6 Pročitajte Kološanima 3,1.2. Kakav hitan poziv apostol Pavle upućuje svakome od nas što se tiče hrišćanskog rasta?

Apostol Pavle nas podstiče da „usmerimo“ ili „uzdignemo“ svoje misli na ono što je gore na nebu, a ne dole na zemlji. Kada predamo svoj život Hristu, mi postajemo „nova tvar“, i sve postaje novo (2. Korinćanima 5,17).

Ipak, naša stara priroda ostaje. Ona neće biti u potpunosti uklonjena, sve dok se Isus ne vrati i mi se ne uznesemo u slavi s Njim. Sve dok smo u „grešnom, propadljivom“ telu, naša grešna priroda ostaje, ali ne mora da vlada u nama. Greh više nema vlast nad nama, jer je Božja milost snažnija od naše grešne prirode (vidi Filibljanima 3,20.21; 1. Korinćanima 15,51-54; Rimljanima 6,11-14).

Evo ključnog rešenja u prevazilaženju greha u životu. Da li pobeđuje greh ili Hristos, zavisi od sledećeg: Koju prirodu negujete? Čime ispunjavate svoj um? Šta volite?

Ako je naš um ispunjen večnim istinama, ako svakodnevno provodimo vreme u druženju sa Isusom kroz Njegovu Reč, ako imamo živi odnos s Njim i verom prihvatamo Njegovu spasonosnu milost i pobedonosnu silu, onda ćemo živeti aktivnim hrišćanskim životom, raščemo u milosti, naša vera biće obnovljena, i naš duhovni život svakodnevno okrepljen.

Da li biste više želeli da ispunite svoj um Božjom rečju i da živite u sili Njegovog Duha umesto da vama vlada vaša pala priroda? U Isusu i kroz Njega možete da živite pobedonosnim hrišćanskim životom već danas.

pre **127**
godina

Probna izdanja časopisa *The Bible Echo* (Biblijski odjek) i *Signs of the Times* (Znaci

vremena) objavljena su u Australiji 2. novembra 1885. godine. Izdavački rad u Australiji počeo je oko šest meseci nakon što su 16. juna 1885. godine u Melburn stigli prvi adventistički misionari sa svojim porodicama: S. N. Haskel, J. O. Korlis i M. C. Izrael, zatim Henri L. Skot, štampar, i Vilijam Arnold, kolporter. Redovna izdanja časopisa počela su u januaru 1886. godine.

Izdavačka kuća *Biblijski odjek* bila je smeštena u iznajmljenoj dvospratnoj zgradi na uglu Re i Skočmer ulice u Melburnu. Štamparska oprema se sastojala od jedne velike i jedne male štamparske mašine, mašine za klamovanje, rezača i nekih ručnih mašina.

Časopis je prvo izlazio jednom mesečno, zatim dva puta mesečno 1889. godine, jednom nedeljno 1894. godine, a zatim opet jednom mesečno 1959. Ime časopisa promenjeno je 1903. godine u Australazijski znaci vremena. U skladu sa savetom koji je Elen Vajt dala u pogledu crkvenih poslova koje treba što pre izmestiti iz gradova, izdavačka kuća Odjek, kako je firma tada bila poznata, preseljena je u Vorburton februara 1906. Ime je tada promenjeno u *Signs of the Times Publishing Association*, kasnije skraćeno u *Signs Publishing Company*.

„Poniznost nije kada manje razmišljamo o sebi, već kad manje mislimo na sebe.“

– poslao Homer Trekartin, predsednik Šire bliskoistočne unijske misije

Pet najopasnijih pauka (i njihova staništa):

1. Crvenoleđni pauk (Australija)
2. Pauk levkasta mreža (Australija)
3. Brazilski pauk lotalica (Južna Amerika)
4. Smeđi pustinjiski pauk (Severna Amerika)
5. Crna udovica (Severna Amerika)

Izvor: Environmentalgraffitti.com

..... Molitve i reči zahvalnosti

Moja porodica se nalazi u teškoj finansijskoj situaciji. Molite se za nas.

- Okelo, Kenija

Molim vas, molite se za moju crkvu. Ponekad nemamo pirinča i drugih namirnica.

- David, Mijanmar

Molite se za moje zdravlje i da moja porodica ostane čvrsta u veri.

- Jogi, Južna Afrika

Molim vas, molite se za moga sina koji ima četvrti stepen tumora i nalazi se u bolnici.

- Kerol, SAD

Molim vas, molite se za devojkicu koja se bori s mišlju kada i gde da upiše koledž, i kojim putem da krene u životu. Takođe, jedna naša crkva treba da donese odluku da li da iznajmi crkvene prostorije jednoj muslimanskoj grupi.

- nepoznata osoba, Australija

U našoj crkvi ima deset siročića. Molite se za njih.

- Sabati, Indija

Molim vas, molite se za naš izlazak iz problema. Borimo se da se ponovo ujediniamo kao porodica.

- Vejn, Jamajka

Mesto molitve: Pošaljite potrebu za molitvom i reči zahvalnosti (za odgovorene molitve) na prayer@adventistworld.org. Budite sažeti, upotrebite do 50 reči. Neće sve poslate poruke biti objavljene. Molimo vas da napišete svoje ime i zemlju odakle ste. Vaše poruke možete slati faksom na 1-301-680-6638, ili poštom na sledeću adresu Adventist World, 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904-6600 SAD.